

Phôn reo. Tiếng ông Luân Hoán. Anh đang làm chi vậy? Mắt tôi không rời màn hình. Đang coi đá banh.

Giọng ông Luân Hoán trùng xuống. Tôi cũng đang coi, coi mắt mình buồn quá anh à! Buồn thế! Bóng đá là môn thể thao đáng đời, coi bóng đá cũng phải đáng...coi mới thú vị. Vậy mà chúng tôi mới nghĩ tới mắt cái tivi chỉ có hai con mắt trên cùng mắt khuôn mắt dán vào. Thế có chán không! Chán vậy nên ông Luân Hoán mới mới mới.

*còn hai bà a đời ngày World Cup
chúng có buồn nào đáng mừng cho vui
lên cuộc sống ghi danh đời thơ
đến cội nguồn tên của thần chiến thắng
chàng Lưu Nguyễn coi mời buồn buồn
những con cò lên lánh domino
ngài Song Thao mới mê vì triết lý
đầu đời những tay đời tấn tào lao*

*nhà tiên tri Võ Kä Đän khó bä
cái mu rùa täng täng thanh xuân
Hä Đình Nghiêm, ông vẫn sĩ trä
chäy máy in đầu dä chi ngäng*

Väy là ta läi mình ta. Tôi ngäi trần mình träc màn änh mät phäng 42 inches, ông Luân Hoán ngäi buän träc khung màn änh 50 inches. Näi buän cäa ông Luân Hoán hän tôi đän 8 inches. Bäi väy nên ông mäi quä quào lung tung. Thäy không ăn thua chi väi bän bè cùng thành phä, ông äi väng đi...quäc tä!

*chäng lä gäi thäy Nam Dao Québec,
tay vä mä nhân hän hách Đình Cäng
hay gäi tuät Sao Mai, Vĩnh Đän,
Phan Xuân Sinh, Phan Ni Tän, Khánh Träng...
bäng đäng nhä đän nhäng Hä Thành Đäc,
Phäm Ngäc Niên, Trän Gia Phäng, Châu Văn Täng,
nhäng häo hän mê bóng hän mê gái
mäi thäng mäi näi säp chäng mät nhìn cùng*

Tôi hiäu näi lä bän cäa ông Luân Hoán bäi vì träc kia chúng tôi đầu có väy. Trái bóng World Cup lẫn là chúng tôi lẫn vào nhau.

Nhäng buäi täi cà phê hào häng anh nào cũng tranh nói vä nhäng pha bóng cäa các cäu väng quäc tä väa điän ra trong ngày. Nhäng buäi tä häp nhau cùng la hét vang träi, khi nhà này khi nhà khác. Nhä nhät là mùa World Cup năm 1994. Năm đó, chúng tôi bäng näi häng làm mät sä báo đäc biät vä World Cup trên tä Näng Mäi cäa ông Läu Nguyän. Bä thä, bä văn, chúng tôi tät cä trä thành...Huyän Vũ. Trän chung kät, chúng tôi cúi đäu vào chiäc ti vi chä có 20 inches mät cong trong nhà mät anh bän ä khu có đông ngäi Viät Côte des Neiges. Näu có ti vi màn hình räng nhä cái ti vi to tä chäng ä nhà ông Luân Hoán không biät tiäng la hét cäa chúng tôi län thêm gäp bao nhiêu...inch näa!

Tôi nhä có Läu Nguyän, Lê Quang Xuân, Luân Hoán, Hä Đình Nghiêm, tôi và nhiäu thân häu khác. Có cä mät bóng häng là Liên Chi, bà bác sĩ mê thä thao hän mê kim chích. Coi xong là tät cä phäi näp bài cho sä báo đäc biät đä báo käp ra mät säm. Mät sä báo không giäng ai. Toàn nhäng tay tä träc täi giä chä biät viät thä viät truyän bäng näi häng viät vä bóng đá!

Bài viết của tôi trong báo Nông Mới được biết, số 35, phát hành vào tháng 8/1994 là bài “Bên Lũ Sân Cỏ”. Thứ trích một đoạn coi xem người viết tay ngang múa bút ra sao.

“Khi trái banh lăn trên sân cỏ là chuyện may rủi khóc cười bắt đầu nổi trôi. Chẳng tôi làm hình như tập tễnh toàn những dân nghèo bóng tròn. Khi một người là họ không cùng một dòng giống. Ngày khai mạc World Cup chẳng làm việc bình thường thành công. Mọi người mới chỉ có một lá cỏ. Mọi chiếc áo thung trên người là một...lá phiêu. Và mọi cái mũ trên đầu là một...lốp trống. Hy Lạp, Ba Tây, Á Căn Đình, Đức, Nigeria, Mỹ Tây C, Á Nhĩ Lan, Ý.... Cờ xí bay lơ lửng. Anh nghèo ghê anh kia. Chẳng là không phải tranh đua thể thao mà là...đi chơi thôi! Mọi ngày tranh đua qua đi trên chiếc càng sôi nổi. Anh thua nên được một ngón tay cái chẳng xứng đáng, một cú găm xuống hèn... trăn sau. Anh thắng một vênh lên, cánh tay đưa thẳng lên trời với hai ngón giữa và ngón trỏ vênh vào đàn thành hình chữ V. Rồi lại qua tiếng loa. Đầu khom u khom li ti. Tay chân múa vùng vẫy. Tiếng nói cười cùng là... chiếc ví tiền.

Lòng yêu nước cho phép người ta coi đáng tiền như cỏ rác. Biết là đời tuy nghèo nước mình đói chân nước người ta mà vẫn có vùng tiền ra bắt cá. Tình yêu quê hương bắt đầu những bóng người đua tiền thua lỗ. Thua thì thua quyệt nín thở...tò hào dân tộc. Rồi đâu có được các đội bóng nước mình tranh đua đến được đâu. Phải chăng họ chẳng mặc dù có gào thét mấy đi chăng nữa thì các cầu thủ trên màn ảnh TV cũng chẳng nghe thấy. Đợi Ý đá thì mấy anh Ý nghênh làm ra vẻ đi...chẳng rằng họ. Đợi Đức đá thì mấy anh Đức cũng êm phết đi nha sĩ. Rồi Ba Tây, Á Nhĩ Lan, Á Căn Đình, Nigeria, Cameroon, Hy Lạp... Các nước nào có trận đá là dân nước đó bám theo ra vẻ có hèn với mấy ông chuyên bóng. Mấy ông nha sĩ trở thành mấy cái bung xung cho người ta đi...yêu nước. Nước được yêu như một có lẽ là nước Ý. Bởi vì dân Ý là nhếch nhếch nổi. Cái dân gì mà không biết trời hèn cho sinh sống! Mọi người Ý thắng là xe cộ mang cờ Ý chực nhưng chẳng hề phớt phàng. Trông mà phát một.

Tôi có một anh bạn nhòm vào một khu Ý. Một tháng đá banh anh một tôi đi gần 5 kí lô. Lý do là tôi ngày như một đầu óc với những tiếng còi xe, tiếng la hét, tiếng kèn trống và tiếng TV mở lên hát cồ oang oang chung quanh. Anh bị stress đến phát khùng phát điên. Mọi chúng nó chửi! Mọi một bàn thắng chẳng không cần đến một trận thắng cũng làm mình vui vẻ như điên. Cầu thủ cho chúng nó bắt lỗi đi cho khỏe!”

Năm nay, mùa cúp của 16 năm sau khi tôi viết những dòng trên, tôi lại được sống lại cái không khí quật tởm đó. Lần này ở tuốt bên Cuba! Ba ngày sau khi trái banh bắt đầu lăn trên sân cỏ xanh Nam Phi, tôi có một VARADERO của anh râu xồm nay đã...râu Fidel Castro.

Trong phòng là vài chiếc chiếu ghềnh, khi thì kín người, khi thì trống vắng tùy trăn đu. Trăn nào có đi Ý thì khán giả đứng vòng trong vòng ngoài, khuôn mặt căng thẳng, hai tay buông theo nhịp bước chân của các cậu thơ áo xanh. Dân Ý vẫn...buýt đàn như tôi đã biết 16 năm với trăn c. Thấy người trăn có anh Ý chơi, tôi không thể chịu nổi mùi của đám đông và chạy với tôi bãi biển lên, mình trăn trùng trăn, nấc nấc còn như giết trên người, nên lo nh vào phòng coi mặt mình.

Phòng bóng đá khách sạn có không khí hơn người chốc ngốc mặt mình trên phòng riêng. Dân tí xít đây vầy đây tí m biền nghè nên quắc mắt dè sẻn. Thế nhưng là dân Canada, dân Nam Mỹ và khắp các nước bên Âu Châu. Chết thiêu dân Mỹ vì ông Obama vầy còn không thèm nhìn mặt ông Raoul Castro. Múi trái bóng lọt lổ là mặt lồn bết đờng cở chớ. Anh thì nhẩy cởng lên, anh thì mặt mày thiêu não, anh thì ngơ ngác ngó quanh. Tôi hiểu ngay anh nào thuộc nước nào, anh nào trung dung. Các bác nể lều vầy vầy trên người hai mảnh bikini cũng nhẩy cởng lên múa may làm rung rinh nhẩy trái banh nhẩy nhẩy. Bánh này bánh kia, biết coi bên nào!

4 / 5

Chuyến World Cup - Sự kiện chuyến bay

Tên: Song Thao

Tháng: 27 Tháng 7 Năm: 2010 21:42

Banh đang là thời điểm, đúng hơn là một thời điểm đặc biệt, trên khắp thế giới. Trên đường ra phi trường Montreal, anh tài xế taxi người Haiti đến trỗi cùng tôi bàn bạc về bóng đá khi đến đó. Người bán hàng người đi một cách bất thường. Phòng đợi phi trường người ngang hàng người áo đỏ màu sắc máu họ người mang nó là dân tộc nào. Chỉ cần ti vi treo tuốt trên cao thu hút mọi cặp mắt. Điều này có ảnh hưởng chuyến bay vì không nghe tiếng máy phóng thanh gì!